

5. Na svetu same so skrbi,
človeka vedno skrb mori;
čeprav sem vdova, mlada žena,
v družbi nisem izgubljena.
6. Ker bil si meni zvesti mož,
na grob ti nosim sveče, rož;
ostala ti bom zvesta tukaj,
dokler v grobu ne bova skupaj.

Pijanec

1. Če do vrha si pijan,
misli proč so od možgan,
se ne da na nogah stat,
spravi se v pojstlo spat!
2. Ko se ziblješ ves pijan,
jezik tvoj je zavozlan,
le kletvica gre z jezika,
se držiš kot čemerika.
3. Vse, kar misliš, izgovarjaš,
dvakrat, trikrat to ponavljaš;
je alkohol močan, pekoč,
z njim kličeš urha na pomoč.
4. Ko si pijan, si zlo težak;
je redki človek brez napak,
te žgana pjača ugonobi,
da ostaneš brez moči.
5. Ko od vina si pijan,
si korajžen, nasmejan;
ko si trezen, si pa pust,
ne spraviš nič iz svojih ust.
6. Pijan in trezen se ne gliha –
to uganko reši le Pavliha;
da pijača te omam,
kriv si ti, pijanček, sam!

V spomin pesniku Francetu Prešernu

1. Vas Vrba, tvoj domači kraj –
si mož rodil se tu nekda,
je mala hiša rojstni hram
v deželi kranjski pod goram.
2. Te dete mati je ljubila,
v plenice te s skrbjo povila;
imel si, sinček, v sebi ti
dar pesništva za vse ljudi.
3. Prevzel te pesnišk je talent,
ko bil si v šoli mlad študent;
ti pesmi govore vrstice,
da bil si borec za pravice.
4. Kulturo v verzih si gojil,
iz spanja narod si budil,
in pride ura, pride dan,
ko stopil narod bo na plan.
5. Postal si mož in pesnik Slave
tje v širna mesta in daljave;
pesmi so tvoje umetnine,
zaklad so naše domovine.
6. Bil slovenske si krvi,
zvest narodu vse žive dni;
imel grenko si življenjsko pot,
a danes slavljen si povsod.
7. V ljubezni ni ti sreča mila,
nam pesem tvoja je tožila;
ti kratko je bilo življenje,
si skušal v njem gorje, trpljenje.
8. Je osmi februar tvoj dan,
od vseh Slovencev spoštovan;
v kulturnem delu vsepovsod
tekmuje zdaj slovenski rod.
9. Umrl si – tvoj grob častimo,
te zvesto pesnika slavimo;
še zdaj nam v duhu govoriš,
čeprav v grobu mirno spiš.

Janez Dolenc